

Szombathely, 1919. december 25. – Miskolc, 1973. szeptember 18.

Apja fakereskedő, majd magánalkalmazott, könyvelő volt. 1942-ben a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen vegyészmérnöki oklevelet szerzett. 1943-1944-ben a Spolió Gyógyszerüzemben, majd a Fried Bőrgyárban dolgozott. A simontornyai bőrgyár laboratóriumvezető kutatómérnöke 1947-ig; részt vett a felvidéki és az erdélyi bevonulásban; 1944 őszén behívták munkaszolgálatra, 1945. januárban a nyilas hatóságok kommunista propaganda vádjával rövid időre letartóztatták, 1945. áprilisban lett a Magyar Kommunista Párt tagja. 1947. áprilistól a Vigodni Bőrgyár vezetője, majd 1948. áprilistól 1949-ig az Országos Tervhivatal bőr-és gumipari előadója, vegyesipari osztály vezetője. 1949-1950-ben a Közgazdaságtudományi Intézet tudományos munkatársa, 1950. januártól 1953-ig az MDP KV Államgazdasági, majd Ipari és Közlekedési Osztály előadója, alosztályvezetője. 1953. áprilistól júliusig a Chinoin Gyógyszergyár vezérigazgatója, majd a Nehézipari Minisztérium Szervesvegypari Igazgatóságának vezetője 1954-1955-ben. Az Országos Tervhivatal elnökhelyettese 1955. január 27-étől, első elnökhelyettese 1961. szeptember 21-én lett, részt vett az új gazdasági mechanizmus kidolgozásában, a reform bevezetésében. Fock Jenő kormányának pénzügyminisztere 1967. április 14-étől, majd a Minisztertanács elnökhelyettese 1971. máj. 12.-től haláláig. Magyarország állandó képviselője a KGST tanácsában 1971-től. Az MSZMP Központi Bizottság tagja volt 1970. november 22-étől haláláig. A miskolci Lenin Kohászati Művekben tett üzemlátogatása során halálos balesetet szenvedett.